

ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΟΥ
ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ*

Γνωμοδοτώντας, με βάση το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος, η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου ως προς το συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο αποφάνθηκε τα εξής:

- I.** Ως προς το άρθρο 1 παρ. 3 τίθεται θέμα συνταγματικότητας για το αν συμπεριλαμβάνονται οι υπάλληλοι της Βουλής, αφού για τα θέματα αυτά κατά το Σύνταγμα (άρθρο 65 παρ. 6) αποκλειστική αρμοδιότητα έχει ο Κανονισμός της Βουλής. Δευτερεύον θέμα βεβαίως.
- II.** Ως προς το άρθρο 15: Η ρύθμιση των παρ. 1, 2, 3 και 4 αυτού του άρθρου, που προβλέπει ότι από 1/1/2011 το κράτος δεν θα καλύπτει κανένα έλλειμμα των Επικουρικών Ταμείων, Κλάδων και Επαγγελματικών Ταμείων και ότι, όποτε προκύπτει έλλειμμα, οι συντάξεις θα προσαρμόζονται έτσι ώστε να παραμένει η ισορροπία μεταξύ των παροχών που πληρώνονται και των εισφορών που συλλέγονται, αντίκειται καταφανώς προς τα άρθρα 22 παρ. 5 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος, που κατοχυρώνουν, αντιστοίχως, το δικαίωμα στην κοινωνική ασφάλιση και το κοινωνικό κράτος δικαίου.
- III.** Η ρύθμιση του άρθρου 16, όπου προβλέπεται η ολοσχερής περικοπή των συντάξεων σε περίπτωση ετεροαπασχόλησης αντίκειται στα άρθρα 5 και 22 του Συντάγματος, καθώς και στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α.. Άρα και στις διατάξεις του άρθρου 28 παρ. 1 του Συντάγματος.
- IV.** Η διάταξη του άρθρου 27, με την οποία οι τακτικοί δημόσιοι υπάλληλοι εντάσσονται στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ –ΕΤΑΜ, ο οποίος καλύπτει τους μισθωτούς του ιδιωτικού τομέα, αντίκειται στα άρθρα 80 παρ. 1, 88 παρ. 2 και 98 παρ. 1 του Συντάγματος, δεδομένου ότι τα συνταξιοδοτικά θέματα αφορούν σχέσεις δημόσιου δικαίου και υπάγονται στα διοικητικά δικαστήρια.
- V.** Οι διατάξεις του άρθρου 38, που αφορούν την ΕΑΣ (Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων), στο μέτρο που προβλέπεται ότι αυτή θα αποτελέσει, μετά το 2015, έσοδο του Α.Κ.Α.Γ.Ε. (Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών) του

* Η αρίθμηση των άρθρων είναι εκείνη που επεξεργάστηκε το Ελεγκτικό Συνέδριο και όχι η τελική.

άρθρου 149 του ν.3655/2008, αντιτίθεται προς το Σύνταγμα, αφού ο περιορισμός του συνταξιοδοτικού δικαιώματος των συνταξιούχων του δημοσίου μπορεί να υπηρετεί μόνο λόγους δημόσιου συμφέροντος. Ενώ ο Α.Κ.Α.Γ.Ε. έχει θεσμοθετημένους και άλλους πόρους που αποπροσανατολίζουν τον προορισμό του σε σχέση με το δημόσιο συμφέρον.

VI. Πλειάδα διατάξεων θεωρείται από το Ελεγκτικό Συνέδριο υπερβολικά ευρεία για να ρυθμίζεται με απλές εξουσιοδοτήσεις και, ειδικότερα, με υπουργικές αποφάσεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το άρθρο 3 παρ. 2 εδ. τέταρτο του νομοσχεδίου σχετικά με τον συντελεστή ωρίμανσης που προσδιορίζεται κατ' έτος με υπουργική απόφαση, ενώ, σύμφωνα με τα άρθρα 73 παρ. 2 και 80 του Συντάγματος πρέπει να καθορίζεται με νόμο. Ο συντελεστής αυτός λαμβάνεται υπόψη για τον κατ' έτος προσδιορισμό των συντάξιμων αποδοχών των ασφαλισμένων.

VII. Σειρά παρατηρήσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου επισημαίνει ότι οι ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου είναι υπερβολικά αόριστες και χρήζουν εξειδίκευσης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν το άρθρο 1 του νομοσχεδίου διότι δεν προσδιορίζει τα κατ' έτος ποσοστά με βάση τα οποία υπολογίζεται η μηνιαία σύνταξη των ασφαλισμένων που η σύνταξή τους καθορίζεται με βάση τα έτη υπηρεσίας, καθώς και η ασάφεια του άρθρου 11, καθόσον δεν νοείται γενική αύξηση των ορίων ηλικίας χωρίς την έκδοση σχετικού νόμου και χωρίς να εξειδικεύονται οι δείκτες της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής και της Eurostat που λαμβάνονται υπόψη για να υπολογισθεί το προσδόκιμο ζωής. Τέλος, κατά την τελική της διατύπωση, η Γνωμοδότηση επισημαίνει –όπως άλλωστε προκύπτει από το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος- πως μετά την συγκεκριμενοποίηση των αοριστιών, το σχέδιο νόμου πρέπει να επανέλθει προς Γνωμοδότηση στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

VIII. Τεράστιο ζήτημα συνταγματικότητας τίθεται και από το εξής: Όπως επισημαίνει το Ελεγκτικό Συνέδριο πλειάδα διατάξεων του σχεδίου νόμου δεν έχει σχέση με συνταξιοδοτικά θέματα κατ' άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος. Πως, άραγε, τούτο συμβιβάζεται με το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 73 του Συντάγματος, όπου ορίζεται: «Τα νομοσχέδια για συντάξεις πρέπει να είναι ειδικά' δεν επιτρέπεται, με ποινή την ακυρότητα, να αναγράφονται διατάξεις για συντάξεις σε νόμους που αποσκοπούν στη ρύθμιση άλλων θεμάτων». Ας μην ξεχνάμε ότι η διάταξη αυτή του Συντάγματος είναι η μόνη που ανάγει ένα τυπικό ζήτημα σε θέμα αντισυνταγματικότητας του όλου νόμου.